

Lovforslagets § 4 med de vedtagne Forandringer saalydende:

Der tillægges de Lærere eller Lærerinder, som efter vedkommende Forstanders Bestemmelse ikke modtage Forplejning — Kost og Badst som for en Elev — paa Instituttet, en Godtgørelse af 200 Kr. aarlig.

Der kan af Forstanderen tillægges indtil $\frac{1}{3}$ af Lærerne eller Lærerinderne indtil 100 Kr. aarlig for Inspektion. Vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets § 5 (se Tillæg A. Sp. 1791—92).

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 10 til en ny § 6 af Udvalget:

„Der kan paa Instituttet som Regel ansættes en Lærer for hver Klasse. En Klasse regnes at have indtil 15 Elever.“

vedtoges uden Afstemning.

Ændringsforslag under Nr. 11 til en ny § 7 af Udvalget:

„Der tillægges de Lærere og Lærerinder, som efter nærværende Lovs Ikrafttræden ville erholde et mindre Beløb i Løn og Honorar, end de hidtil have oppebaaret, det tilsvarende Beløb som personligt Tillæg.“

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets §§ 6 og 7 (nu §§ 8 og 9) (se Tillæg A. Sp. 1792—93.)

vedtoges uden Afstemning.

Lovforslagets Titel (se Tillæg A. Sp. 1791—92).

vedtoges uden Afstemning.

Sagens Overgang til 3dje Behandling.

vedtoges uden Afstemning.

Formanden (Høgsbro): Ændringsforslag til Sagens 3dje Behandling kunne indgives i Bureauet indtil Søndag Middag Kl. 1.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Videns Bestemmelse.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 169—70.)

Lovforslaget sættes under Forhandling.

Bajer: Hvad der tilsigtes med dette Lovforslag er et Fremstridt, som jeg haaber vi alle ville kunne være enige om. Jeg skal ganske lade staa hen, hvorvidt man en Gang kommer saa vidt, at man faar en fælles Tid for hele Jorden. Den Indven- ding, der gøres derimod, at Døgnets Begyndelse da for en Del af Jorden vil falde paa en travl Dagstid, er en praktisk Ind- vending, som vi ganske rolig kunne overlade vore Børn og Børnebørns Børn at tage Bestemmelse om. For saa vidt høve vi ikke at gøre os Bryderier med Hen- syn til Videns Bestemmelse. Jeg tror, at det Stridt, der skal foregaa ved denne Lov, er noget, som fra alle Sider indses at være meget praktisk. Ifølge det videnskabelige Materiale, der ligger til Grund for Lov- forslaget, vil Jorden blive delt i 24 Bælter, hvert paa 15 Lengdegrader, og Følgen vil for vort Vedkommende blive, at vi faa den saakaldte mellemeuropæiske Tid. Naar man har rejst noget Syd paa, vil man vide, at naar man f. Eks. rejser fra Frankfurt Syd paa til Basel og kommer gennem Baden, saa har man der den mellemeuropæiske Tid. Et eller andet Sted ser man pludselig, at Tiden er rykket en halv Time frem, og naar man derefter kommer til Basel, maa man igen stille sit Ur en halv Time tilbage. Naar det nu hænder en, som det hændte mig, at man ikke har en Urnøgle ved Haan- den, saa møder her en praktisk Banstelig- heds. Dette gælder nu for de rejsendes Ved- kommende, men med Hen- syn til Jærnbane- togenes Forbindelse, Telegrafens, Handel og Samsærdighed vil Uoverensstemmelsen med- føre særlig betydelige Ulemper. En Lov som denne vil, naar den indføres her og andetsteds, høve mange af disse Ulemper, omend ikke alle. Da Loven af 6te Februar 1880 traadte i Kraft Nytaarsdag 1881, skete der et meget betydeligt Fremstridt i Danmark, idet vi da i Stedet for de mange forstellige Tider i Kets- og Kirke- væsenet fik en fælles Tid. Jærnbanevæsenet og Telegrafens havde jo allerede indført fælles Tid for deres Vedkommende. Jeg tror, at jeg tør sige, at Overgangen var